Mărturisirea de credință ortodoxă împotriva tuturor ereziilor a Preafericitului Părinte Damianos, Arhiepiscopul Sinaiului

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh.

Toți cei care am fost botezați în Biserica Ortodoxă și credem ortodox suntem membri deplini ai Bisericii celei Una, Sfinte, Sobornicești și Apostolești, adică a Trupului lui Hristos. Prin Taina Sfântului Mir am primit Pecetea Darului Duhului Sfânt și prin Sfânta Împărtășanie cu Trupul și Sângele lui Hristos ne unim cu El, devenind mădulare ale Trupului Lui.

În această calitate de mădulare ale Bisericii lui Hristos, care este numai Biserica Ortodoxă, singura în care ne unim cu Adevăratul Dumnezeu, singura în care omul se poate mântui, arătăm şi respingem în mod public ereziile ce au cuprins pe unii membri ai Bisericii.

Erezia nu afectează doar pe cel care crede în ea, ci și pe membrii Bisericii, atâta timp cât cei ce gândesc eretic în Biserică și propovăduiesc erezia și celorlalți membri prin cuvânt și prin fapte, răspândind astfel microbul ereziei în tot trupul Bisericii. Erezia predicată de episcop sau preot îi afectează și pe credincioși. Totodată, episcopul sau preotul trebuie să aibă grijă ca membrii turmei lui să nu învețe erezia. Dacă păcatele morale îl despart pe om de Dumnezeu, cu atât mai mult erezia. Datoria episcopului este să învețe drept Cuvântul Adevărului, iar sfințenia este legată organic de Adevăr („Sfințește-i pe ei întru Adevărul Tău, iar Cuvântul Tău este Adevărul.” – Ioan 17, 17). Hristos e „Calea, Adevărul și Viața” (Ioan 14, 6). Erezia este minciună și blasfemie la adresa Cuvântului Întrupat, Dumnezeu-Omul Iisus Hristos. Ea se naște ca înșelare duhovnicească, devenind o ideologie contrară Adevărului, tăind posibilitatea sfințeniei și a mântuirii.

La fel cum o boală nu afectează numai organul bolnav, ci întreg organismul, tot așa și erezia, otrăvind pe unii membri ai Bisericii, provoacă durere în întreg trupul ei, afectându-l. De aceea, de fiecare dată când a apărut o erezie ce amenința trupul Bisericii, s-au întrunit Sinoade Ecumenice și Locale care au

anatematizat erezia și pe ereticii ce o susțineau, adică au tăiat din trupul Bisericii învățătura eretică și pe cei ce o promovau.

Sfântul Apostol Pavel spune în Epistola sa către romani: „Ci precum într-un singur trup avem multe mădulare și mădularele nu au toate aceeași lucrare, așa și noi, cei mulți, un trup suntem în Hristos, și fiecare suntem mădulare unii altora, dar avem felurite daruri, după harul ce ni s-a dat.” (Rom. 12, 4-6), iar în Epistola I către corinteni spune: „Și nu poate ochiul să zică mâinii: N-am trebuință de tine; sau, iarăși, capul să zică picioarelor: N-am trebuință de voi. Ci cu mult mai mult mădularele trupului care par a fi mai slabe sunt mai trebuincioase.” (I Cor. 12, 21-22), arătând în continuare că „dacă un mădular suferă, toate mădularele suferă împreună; și dacă un mădular este cinstit, toate mădularele se bucură împreună.” (I Cor. 12, 26-27).

Având în vedere că până în prezent nu s-au adunat Sinoade Locale care să condamne pe cei care încalcă de aproape 100 de ani atât Canoanele Apostolice cât și hotărârile Sinoadelor Ecumenice și Locale, Noi, ca mădulare vii ale trupului lui Hristos respingem și ne disociem de toate practicile condamnate de Biserică:

– rugăciunile în comun cu ereticii și așa-numita „Săptămână de rugăciune pentru unitatea creștinilor”, „Vecerniile pentru unitatea creștinilor” și alte asemenea acțiuni ținute în Bisericile Ortodoxe în „Săptămâna de rugăciune pentru unitatea creștinilor”, în care sunt invitați eretici să predice din fața Sfântului și Înfricoșătorului Altar Ortodox, unde se jertfește Hristos Dumnezeu;

– participarea la întâlniri sincretiste interreligioase și intercreștine la care se fac gesturi simbolice sincretiste și rugăciuni în comun cu ereticii.

Arătăm ca erezie şi respingem în mod public ecumenismul, cu toate manifestările sale:

1. prezența Bisericii Ortodoxe în «Consiliul Mondial al Bisericilor».
2. erezia conform căreia Ortodoxia ar fi doar o parte din Biserică.
3. erezia conform căreia toate confesiunile creștine ar fi ramuri ale Bisericii celei Una.
4. erezia conform căreia Biserica Ortodoxă ar fi o Biserică între multe alte «familii de Biserici» care împreună ar forma Biserica cea Una.
5. erezia conform căreia unitatea Bisericii s-ar fi pierdut; conform învățăturii ortodoxe, Biserica este Una și Unică, deoarece Capul Ei este Unul Domn

Iisus Hristos, iar unitatea Bisericii se exprimă prin unitatea de credință și prin supunerea credincioșilor față de ierarhia Ei, atâta timp cât ierarhia păstrează unitatea de credință.

6. erezia conform căreia Biserica «ar fi divizată în confesiuni creștine» și noi ar trebui «să refacem unitatea Ei» prin «minimalismul dogmatic», adică prin a accepta ca bază a unirii Ortodocșilor cu celelalte confesiuni (denominațiuni) credința minimală, adică credința în Sfânta Treime și în Iisus Hristos ca Dumnezeu Întrupat și Mântuitor, trecând cu vederea toate celelale Dogme ale Bisericii, inclusiv preoția sacramentală, icoana, Harul Necreat, cinstirea sfinților, etc.
7. erezia conform căreia ar exista o «unitate nevăzută» a Bisericii prin credința comună în Sfânta Treime și în Iisus Hristos ca Domn și Mântuitor, urmând să se înfăptuiască și o «unitate văzută» prin unirea confesiunilor (unitate în diversitatea dogmelor și a tradițiilor).
8. erezia conform căreia ar fi suficient să crezi în Sfânta Treime și în Domnul Iisus ca Dumnezeu și Mântuitor ca să faci parte din Biserică (Biserica fiind văzută ca o adunare a tuturor confesiunilor creștine).
9. erezia conform căreia Biserica Ortodoxă și adunarea romano-catolică (papo-filioquistă) ar fi «Biserici Surori» sau «cei doi plămâni ai Bisericii».
10. erezia conform căreia între Biserica Ortodoxă și papism (romano-catolicism) nu ar exista nici o diferență dogmatică, afirmând că singura diferență ar fi Primatul Papal.
11. acordurile neortodoxe semnate de reprezentanții Bisericilor Ortodoxe în cadrul dialogului intercreștin, dialog cu care suntem de acord atâta timp cât este facut pe baze ortodoxe, pentru a-i aduce pe eretici în Biserica Ortodoxă prin Taina Botezului, a Mirungerii și a Sfintei Împărtășanii.
12. acordul de la Balamand, în care reprezentanți ai Bisericilor Ortodoxe Locale au acceptat un nou tip de uniație și au recunoscut pseudo-tainele romano-catolicilor, acord care a fost respins de către reprezentanți ai Bisericilor Ortodoxe Locale întruniți la Baltimore, în anul 2000.
13. erezia conform căreia Filioque (purcederea Duhului Sfânt «și de la Fiul») ar fi doar o simplă neînțelegere terminologică, iar nu o alterare a Dogmei Sfintei Treimi – dogmă pe care Însuși Dumnezeu prin Fiul Său Iisus Hristos Întrupat ne-a descoperit-o (Ioan 15, 26).
14. așa-zisa «ridicare a anatemelor» dintre ortodocși și romano-catolici, precum și cele asupra monofiziților, monoteliților și monoenergiștilor, anateme date la Sinoadele Ecumenice; conform învățăturii ortodoxe, o

anatemă dogmatică nu se poate ridica în mod magic, fără ca motivele anatematizării să fie înlăturate.

15. erezia conform căreia ar exista har mântuitor în afara Bisericii celei Una, Sfinte, Sobornicești și Apostolești și că ar exista botez valid și har lucrător al preoției în afara Ei (simpla prezență istorică a unei succesiuni de la Apostoli și simpla rostire a formulei Sfintei Treimi nu validează «tainele» ereticilor).
16. erezia conform căreia Sfinții Părinți nu mai pot fi azi în actualitate, erezie ce neagă prezența Duhului Sfânt în Sfinții Părinți de la Sinoadele Ecumenice și, prin urmare, însăşi continuitatea existenței Bisericii ca instituție divino-umană.
17. erezia care afirmă că nu putem cunoaște care sunt granițele Bisericii și erezia conform căreia toată omenirea ar fi încorporată într-o «Biserica nevăzută»; conform învățăturii ortodoxe, Biserica este Biserica Istorică, vizibilă, cu succesiune apostolică, ce a păstrat Dreapta Credință (dogmele formulate la Sinoadele Ecumenice și anatemele ce delimitează Adevărul Dogmatic de minciuna eretică) și o duce mai departe până la sfârșitul veacurilor, și anume Biserica Ortodoxă.
18. erezia conform căreia și ereticii ar fi încorporați într-un anume fel în Biserică.
19. transformarea pogorământului (iconomiei) în dogmă sau regulă; conform învățăturii ortodoxe, pogorământul este o derogare de la acrivie, de la regula credinței, pentru neputințe omenești, în circumstante excepționale, având ca scop aducerea oamenilor la Dreapta Credință, în ciuda piedicilor obiective. Pogorământul se aplică doar în cazuri de forță majoră, pentru atingerea unui scop bun în circumstanțe adverse. Când, însă, în absența unor circumstanțe excepționale, continuarea aplicării iconomiei tulbură și ocolește rânduiala canonică, atunci adaptarea nu este o măsură înțeleaptă, ci sfidare a așezămintelor sfinte, conducând la nesocotirea Ortodoxiei.
20. așa-numitele «căsătorii mixte» între ortodocși și neortodocși, pentru că nu se pot uni cele de neunit, condiția principală a Tainei Cununiei fiind ca cei doi soți să fie creștini ortodocși botezați și practicanți. Taina Cununiei este Taina dragostei și a unirii în Dreapta Credință. Nu se poate acorda această Taină numai unui singur membru, celui ortodox. De aceea, căsătoria mixtă este lovită de nulitate, și în același timp constituie rugăciune în comun cu eterodocșii.

21. desfășurarea dialogului dintre Biserica Ortodoxă și erezii pe criteriile platformei protestante (CMB n.n.) și nu pe Mărturisirea Ortodoxă, aşa zisa «*restaurare a unităţii creştinilor*» şi denumirea istorică de *„biserici”*pentru eretici.
22. Constituţia aşa zisului «*Consiliu Mondial al Bisericilor*» ca bază a dialogului cu ereticii – minimalismul dogmatic.
23. *Declaraţia de la Toronto* din 1950 care afirmă că: 1. există membri ai Bisericii în afara zidurilor Bisericii Ortodox; 2. *Biserica lui Hristos* este mai mult decât confesiunea fiecărui membru al aşa zisului «*Consiliu Mondial al Bisericilor*» în parte; 3. a fi membru al Bisericii lui Hristos este mai mult decăt a fi membru al propriei Biserici (confesiuni).

Biserica Ortodoxă este Ecumenică (Universală), nu ecumenistă, și de aceea așteptăm de la membrii Ei să practice și să predice Ortodoxia la toată făptura, aducând pe mulți în Corabia Mântuirii care este Biserica Ortodoxă, Biserica cea Una, Sfânta, Sobornicească (Catholică) și Apostolească, așa cum mărturisim în Simbolul de Credință Niceo-Constantinopolitan. De aceea, ne disociem de poziția tuturor celor care învață sau practică ereziile numite mai sus, fie că sunt elaborate de sinoade panortodoxe (ca în Creta 2016 n.n.), sinoade locale, patriarhi, ierarhi, preoți, diaconi, ipodiaconi, citeți, monahi, monahii sau credincioși.

Noi, prin mărturisirea de faţă, îi mustrăm pe cei care nu caută să-şi îndrepteze fraţii căzuți în înșelarea ecumenistă, adoptând o atitudine pasivă, împăciuitoare și tacită, pe care Sfântul Grigorie Palama o vede ca pe al treilea tip de ateism, după ateism și erezie.

Așa să ne ajute Dumnezeu Cel în Treime Slăvit și Închinat!

Amin.

Am luat la cunostință textul de mai sus citit mie de către clericul ortodox (preotul Matei Vulcănescu n.n.) din cauza problemelor pe care le am cu ochii, și sunt întru totul de acord cu conținutul textului, dând, de altfel, această mărturisire ortodoxă și patristică la hirotonia mea întru episcop.

Vineri, 26 ianuarie 2018

† Al Sinaiului, Damianos,

Biserica Ortodoxă a Sinaiului este o Biserică Creștină Ortodoxă autonomă, al cărei teritoriu este format din Mănăstirea Sfânta Ecaterina (care este situată în Peninsula Sinai, la piciorul Muntelui Sinai în Egipt), împreună cu câteva dependințe. Biserica este păstorită de un arhiepiscop care, în mod tradițional, este hirotonit de către Patriarhul Ierusalimului și în același timp este și starețul mănăstirii.

preluat de pe siteul parintelui Matei Vulcanescu: ortodoxiacatholica.wordpress.com

Επιπλήττουμε ἐκείνους πού δέν προσπαθοῦν νά διορθώσουν τούς ἀδελφούς τους, οἱ ὁποῖοι ἔπεσαν στήν οἰκουμενιστική πλάνη, υἱοθετώντας μιά παθητική, ἐφησυχαστική καί σιωπηλή στάση, τήν ὁποία ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς βλέπει ὡς τό τρίτο εἶδος ἀθεΐας, μετά τόν ἀθεϊσμό καί τήν αἵρεση.

Εὐχόμαστε ὑπέρ τῆς παρά τοῦ ἐν Τριάδι δοξαζομένου καί προσκυνουμένου Θεοῦ βοηθείας! Ἀμήν.

Ἔλαβα γνώση τῆς ἀνωτέρω ἐγκυκλίου, ὁπότε ἀναγνώσθηκε μοι καί προσβλέπω ἐγγράφως (ὑπογραφή) στήν ὀρθόδοξη πίστη καί τό ὁμολογιακό ἦθος καί σύμφωνα μέ τό ὀρθόδοξο ἦθος τῶν πατέρων διά τῆς ἀπόστασης ἀπό αὐτήν ὀρθόδοξης πατερικῆς ὁμολογίας ἐφ' ᾧ τῇ ἐκδόσεως χειροκροτήσαμεν μου

Ἐν Διακονίᾳ Θεοῦ ἐπέμεινε Θεσσαλονίκη τῇ 26/1/2018

Γεώργιος Θεοφιλάς